

Η Οδός Αγιασμού κατά την Ορθόδοξη διδασκαλία (Αρχιμ. Μάξιμος Κυρίτσης, Ηγούμενος Ι. Μ. Οσίου Διονυσίου εν Ολύμπω)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 15 Νοεμβρίου, 2017

Όταν μιλάμε ως όρθοδοξοι για άγιασμό εννοούμε βασικά δύο παράγοντες που ενεργούν:

- 1) Η ανθρώπινη θέληση και άσκητική, και
- 2) Η θεία ενέργεια, που ενεργεί ως δωρεά από τον Τριαδικό Θεό.

Αρχικά τοποθετεί ο άνθρωπος με την πίστη στον Θεό τον έαυτό του στην κρίση των εντολών του Χριστού, σύμφωνα με τη διδασκαλία Του: «*ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με*» και «*ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.. Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ρήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ*» (Ἰωάν. 12,44).

Αὐτός που τοποθετεί τον έαυτό του επάνω στην αληθινή διδασκαλία του Χριστού πορεύεται στη ζωή του φωτός και του αγιασμού. Αρχίζει μια συνειδητή καλλιέργεια πνευματικής ζωής με τη βοήθεια εμπείρου **πνευματικοῦ**. Γνήσια πνευματική ζωή μπορούμε να ονομάσουμε τη ζωή την άφανη, τη διακριτική και αυτή που έμβαθύνει συνεχώς στο βάθος της καρδιάς. Αὐτή που «*ἐν τῷ κρυπτῷ*» αναζητεῖ τον Θεό να Τόν γνωρίσει. Άσκει τον έαυτό του ο άνθρωπος να αυτοπροσφέρεται στον Θεό, αναγνωρίζοντας συνεχώς «*ἐν αἰσθήσει καρδιάς*» την αδυναμία του.

Συνειδητοποιεῖ ότι **ἡ βοήθεια ἔρχεται ἄνωθεν** και εξασκεῖ την προσευχή που διαπιστώνει ότι **δέν υπάρχει καμμιά δυσκολότερη εργασία από την εργασία τῆς προσευχῆς. Ἄλλά και τίποτε ἄλλο πῶς αποτελεσματικό για την ἔλκυση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ ἀπ' αὐτήν.**

Τόν προσευχόμενο άνθρωπο όμως τον πολεμοῦν πολύ οἱ δαίμονες με ποικίλους έσωτερικούς και έξωτερικούς πειρασμούς.

Ο αληθινός όμως αγωνιστής για να μην εκπέσει από την αγάπη του Θεοῦ και χάσει την προσευχή αναλαμβάνει ως ἄρση του Σταυροῦ όλες τις δοκιμασίες, ένοχοποιώντας πάντα τον έαυτό του, όποτε ἡ προσευχή του εμφανίζει στην καρδιά μια νέα δύναμη έλπίδος.

Αντιλαμβάνεται ότι ο Θεός είναι αγάπη και ότι, μέσα από τη σταυρική ζωή που χαρίζει στον άνθρωπο τη θεία ταπείνωση, χαρίζεται ή αίσθηση της αιώνιας ζωής.

Έτσι γίνεται και αυτός φορέας της αποστολικοπατερικής παραδόσεως. Δεν γνωρίζει «έν σεσοφισμένοις μύθοις (Β Πέτρον 1,16) τὴν δύναμιν καὶ παρουσίαν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ», αλλά αποκτᾷ προσωπική πείρα της θείας ζωής που με αναλλοίωτο τρόπο βιώνει τὴν προσωπική του Πεντηκοστή.

Μέ τὴν προσπάθεια αὐτή μέσα στὸν χρόνο καὶ με τὴ **βοήθεια τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας**, τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἕνα με τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ καρδιά αποκτᾷ τὸ χάρισμα τῆς θεογνωσίας. Καταργεῖται ἡ **ρίζα τῆς ἀμαρτίας πού εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια**, καταπαδύουν καὶ τὰ ὑπολοιπα πάθη καὶ οἱ λογισμοί, καὶ ἡ ψυχὴ ἀρχίζει νὰ ζεῖ τὴ ζωὴ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος. Τὴ στιγμή αὐτή τὸ «*φθαρτὸν ἐνδύεται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν ἐνδύεται ἀθανασίαν*» (Α΄ Κορ.15, 53)

Στὴν Ὀρθοδοξία ἡ ὁδὸς τοῦ Ἁγιασμοῦ καὶ αὐτός **ὁ Ἁγιασμός** **δὲν πηγάζουν ἀπὸ τὰ κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων** ὅσο ἀξιόλογα καὶ ἂν εἶναι. Ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀγάπη καὶ δίψα πρὸς τὸν Θεὸ σὲ συνδυασμὸ με τὸ μῖσος πρὸς τὸν ἑαυτὸ, ἀναπτύσσει τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν ἄνθρωπο. «*Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ... καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναται μου μαθητὴν εἶναι*» (Λουκ. 14,20).

Ἡ σύγχρονη κουλτούρα τῶν ἀνθρώπων βαδίζει σὲ τελείως διαφορετικὲς γραμμές.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς αἰσθησιοκρατίας ὡς μέσου ἀπολαύσεως τῆς ζωῆς καὶ ὁ στενὸς ὀρθολογισμὸς ὡς μέσον λύσεως ὅλων τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς, στέρησε τὸ «εἶναι» τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῆς θείας ἐποπτείας καὶ τῆς θείας παρηγορίας.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὴ διαδρομὴ τῶν αἰῶνων «βεβαιώνουν κατηγορηματικά» ὅτι ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς πρὸς τὴν σωτηρία καὶ τὸν Ἁγιασμό εἶναι **ἡ ὁδὸς τῆς μετανοίας**. Τῆς ἐλεύθερα παραδεχόμενης προσωπικῆς ἐνοχῆς καὶ ὕβρεως κατὰ τοῦ Θεοῦ.

«*Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν*».

Ἡ διαχρονικὴ «*ἐν αἰσθήσει καρδίας*» μετάνοια προετοιμάζει τὴν ψυχὴ γιὰ νὰ ἔλθει ὁ Παράκλητος. Ὄταν ὁ παράκλητος εἰσέλθῃ στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀνατέλει ἡ ἀληθινὴ ζωὴ καὶ ἡ θλίψη πού φέρει ἡ πεσμένη ζωὴ του δίνει τὴ θέση της στὴ **χαρὰ**, πού εἶναι **ἡ συνέπεια τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ**.

Ὁ ἄνθρωπος παραδίδεται ἐλεύθερα στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Θεὸς τὸν «ποιεῖ» δικό Του σκεῦος, ἁγιασμένο, καὶ ἄρχοντα τοῦ φωτός τῆς Ἀληθείας.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

«Αὕτη ἡ ὁδός τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅλων τῶν ἀληθινῶν τέκνων τῆς Πίστεώς μας».

(Πηγή: enromiosini.gr)